

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 22 juni 2023
(OR. en, de)

Interinstitutioneel dossier:
2018/0107(COD)

10481/2/23
REV 2 ADD 1

CODEC 1092
CYBER 155
COPEN 204
JAI 829
DROIPEN 92
ENFOPOL 291
TELECOM 194
EJUSTICE 24
MI 510
DATAPROTECT 163

NOTA I/A-PUNT

van: het secretariaat-generaal van de Raad
aan: het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad

Betreft: Ontwerp van RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN
DE RAAD tot vaststelling van geharmoniseerde regels inzake de
aanwijzing van aangewezen vestigingen en van wettelijke
vertegenwoordigers ten behoeve van de verzameling van elektronisch
bewijsmateriaal in strafprocedures (**eerste lezing**)
- Vaststelling van de wetgevingshandeling
= Verklaringen

Verklaring van Duitsland

1. De Duitse Bondsregering stemt in met de definitieve versie van de verordening betreffende het Europees verstrekingsbevel en het Europees bewaringsbevel voor elektronisch bewijsmateriaal in strafzaken ("de verordening"), aangezien zo een broodnodige toolkit wordt gecreëerd om via digitale media gepleegde strafbare feiten doeltreffender te bestrijden.

2. Tegelijkertijd betreurt de Bondsregering dat de overwegingen onvoldoende duidelijk zijn wat betreft de behandeling van de weigeringsgronden. De rechtsstaat legt de aangemelde autoriteiten twee verplichtingen op: zij moeten de hun toegezonden verstrekingsbevelen beoordelen en zij moeten ook alle in artikel 12 genoemde weigeringsgronden met betrekking tot de bescherming van de rechten van natuurlijke personen invoeren indien aan de betreffende voorwaarden is voldaan. Er mag geen beoordelingsmarge zijn, met name in gevallen waarin krachtens de grondrechten is voldaan aan de eng gedefinieerde grond voor weigering. Een duidelijkere formulering in overweging 62 en volgende zou passend zijn geweest.

3. Bovendien is het vanuit het oogpunt van de rechtsstaat van essentieel belang dat er niet alleen rechtsbescherming wordt geboden tegen verstrekingsbevelen en in de uitvoerende staat, maar ook tegen bewaringsbevelen en in de tenuitvoerleggingsstaat. De Bondsregering betreurt dat artikel 18 alleen de eerste twee aspecten van de rechtsbescherming uitdrukkelijk regelt, maar is van mening dat de mogelijkheid van een alomvattende rechtsbescherming onder de formulering valt.

4. Ten slotte zijn wij van mening dat de formulering die in overweging 53 (uitlegging van het verblijfplaatscriterium) wordt gebruikt met betrekking tot het voornemen zich in een bepaalde lidstaat te vestigen, te vaag is. Een niet-gedefinieerde "uiting" van de intentie om zich te vestigen laat te veel ruimte voor interpretatie, waardoor de reikwijdte van het verblijfplaatscriterium onnodig wordt verruimd. In de praktijk zou dit kunnen leiden tot minder kennisgevingen dan eigenlijk zouden moeten worden gedaan in het licht van de grondgedachte achter de verordening.

Verklaring van Polen

Vanaf het begin van de onderhandelingen heeft Polen de doelstellingen van het pakket elektronisch bewijsmateriaal, die volledig zijn overgenomen in de door de Raad aangenomen algemene oriëntatie, ten volle gesteund. De amendementen die op initiatief van het Europees Parlement zijn aangenomen, ondermijnen echter de doeltreffendheid van de ingevoerde maatregelen volledig. Daarom moet Polen bezwaar maken tegen de vaststelling van de verordening elektronisch bewijsmateriaal en de richtlijn elektronisch bewijsmateriaal.

De voorgestelde grond voor het weigeren van bevelen, die is gebaseerd op de in artikel 7, lid 1, VEU bedoelde politieke procedures, leidt tot een aanzienlijke liberalisering van de weigeringsgronden, waardoor de samenwerking in strafzaken tussen de lidstaten wordt belemmerd. Een dergelijke procedure vereist dat rechtsbeoefenaars worden betrokken bij de beoordeling van omstandigheden die veel verder gaan dan de reikwijdte en het doel van de strafprocedure. De ontwikkeling van een mechanisme om de autoriteiten van de lidstaten in staat te stellen een mogelijke ernstige schending van een grondrecht te beoordelen, vormt een ongerechtvaardigde inmenging in de bevoegdheden van de Raad van de Europese Unie zoals vastgelegd in de Verdragen.

Gezien de definitieve overeengekomen structuur van de bepalingen van de verordening betreffende het Europees bevel tot verstrekking en het Europees bevel tot bewaring van elektronisch bewijsmateriaal en de nauwe band met de richtlijn inzake de aanwijzing van wettelijke vertegenwoordigers ten behoeve van de bewijsgaring, maakt Polen bezwaar tegen de vaststelling van beide instrumenten van het pakket elektronisch bewijsmateriaal.